

vorlig grad ved at indlæse, overføre, beskadige, slette, forringe, ændre eller undertrykke elektroniske data.

Pligten til at kriminalisere de handlinger, der efter bestemmelsen består i at forhindre et edb-systems funktion ved at »beskadige, slette, forringe, ændre eller undertrykke elektroniske data«, må anses for opfyldt ved hærværksbestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 1.

Anderledes forholder det sig med den del af gerningsindholdet, der består i at forhindre et edb-systems funktion ved at »indlæse« og »overføre« elektronisk data, idet der i disse tilfælde ikke nødvendigvis forekommer ødelæggelse eller beskadigelse af ting.

I den forbindelse kunne det overvejes, om kriminaliseringspligten efter artikel 5 er opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 293, stk. 1, om brugstyveri. Efter denne bestemmelse straffes den, som uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 1 år. Under skærpende omstændigheder, navnlig når tingen ikke bringes tilbage efter brugen, kan straffen stige til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 293, stk. 1, 2. pkt.

Anvendelse af brugstyveribestemmelsen i et sådant tilfælde ville imidlertid indebære en noget atypisk anvendelse af bestemmelsen, idet det ikke er forhindring af et edb-systems funktion, men derimod den uberettigede brug, som straffelovens § 293 umiddelbart beskytter imod.

Det forekommer derfor efter Justitsministeriets opfattelse mere nærliggende i stedet at anse den nævnte pligt for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 293, stk. 2, om rådighedshindring.

Efter denne bestemmelse straffes den, som lægger hindringer i vejen for, at nogen udøver sin ret til at råde over eller tilbageholde en ting. Strafferammen er bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 6 måneder.

Som nævnt ovenfor stiller artikel 5 imidlertid krav om, at det strafferetlige ansvar skal angå den situation, at et edb-systems funktion hindres ad elektronisk vej ved at »indlæse« eller »overføre« elektronisk data.

Om straffelovens § 293, stk. 2, også omfatter en sådan rådighedshindring ad elektronisk vej fremgår som anført under pkt. 5.2. ikke klart af bestemmelsen, der ikke er udformet med henblik på at bekæmpe IT-kriminalitet, og derfor mere naturligt synes at omhandle en fysisk rådighedshindring.

For at muliggøre dansk ratifikation af konventionen bør der derfor efter Justitsministeriets opfattelse ske en ændring af straffelovens § 293, stk. 2, således at det af bestemmelsen klart fremgår, at den også omfatter rådighedshindring ad elektronisk vej. Der henvises

i den forbindelse til Justitsministeriets overvejelser om på grundlag af betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet at ændre straffelovens § 293, stk. 2, jf. pkt. 5.3. ovenfor og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 293, stk. 2, må kriminaliseringsforpligtelsen i artikel 5 anses for opfyldt.

Artikel 6 vedrører parternes forpligtelse til at gøre det strafbart at fremstille, sælge, fremskaffe til brug, importere, forhandle eller i øvrigt tilgængeliggøre samt besidde anordninger, herunder edb-programmer, og forskellige former for adgangsmidler til edb-systemer med forsæt til at anvende disse til at begå en af de handlinger, der er nævnt i artikel 2-5.

Som nævnt ovenfor vil de handlinger, der er beskrevet i artikel 2-5, kunne indebære en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om krænkelse af datahjemmeligheden (§ 263, stk. 2), hærværk (§ 291, stk. 1) eller rådighedshindring (§ 293, stk. 2).

Efter straffelovens § 21 straffes handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når den ikke fuldbyrdes, som forsøg. Bestemmelsen giver mulighed for at straffe forsøgshandlinger i meget vidt omfang. Det afgørende for, om en handling udgør et strafbart forsøg, er gerningsmandens forsæt.

Med straffelovens § 23 udvides den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse til at omfatte alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Fuldbyrdes forbrydelsen ikke, kan der straffe for medvirken til forsøg. For at straffe en person for medvirken efter straffelovens § 23 kræves, at den pågældende har haft forsæt til den pågældende forbrydelse, såfremt der er tale om en forbrydelse, der kræver forsæt. Dette forsæt skal i en vis grad være konkretiseret, idet det antages, at tilskyndelse til at begå kriminalitet i almindelighed ikke er tilstrækkeligt.

Handlinger, der består i at »fremstille, fremskaffe til brug, importere, forhandle eller i øvrigt tilgængeliggøre samt besidde« de nævnte anordninger eller forskellige former for adgangsmidler, vil således kunne straffes som forsøg på eller medvirken til en af de ovenfor nævnte overtrædelser af straffeloven, hvis handlingen er udført med det fornødne forsæt.

Pligten til at kriminalisere de handlinger, der er omfattet af artikel 6, må således efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved straffelovens regler om henholdsvis forsøg og medvirken, jf. straffelovens §§ 21 og 23. Hertil kommer den selvstændige kriminalisering med hensyn til adgangsmidler, der foreslås